



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **FAGOFARMA s.r.o.**, IČO: 021 32 559, se sídlem Londýnská 730/59, Praha 2, zast. Mgr. Rostislavem Šustkem, advokátem, se sídlem Pařížská 204/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**, se sídlem Na Františku 1039/32, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2020, č. j. MPO 22854/20/61200/313, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 6. 2022, č. j. 3 A 79/2020-35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni na nákladech řízení o kasační stížnosti 4.114 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Rostislava Šustka, advokáta.

Odůvodnění:

I. Přehled dosavadního řízení

[1] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl žádost žalobkyně o poskytnutí dotace vedenou pod registračním č. CZ.01. 1. 02/0.0/0.0/19_262/0020013.

[2] Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala žalobu, v níž popsala dosavadní průběh řízení o její žádosti a namítla, že rozhodnutí žalovaného je odůvodněno vágně a stroze, v důsledku čehož je obtížně srozumitelné a zcela nepřesvědčivé. Odůvodnění rozhodnutí žalovaného označila žalobkyně za vnitřně rozporné, neboť se v něm uvádí, že navýšení částky dotace není přípustné, avšak žalovaný dále nekonzistentně tvrdí, že změna ve výši dotace byla žalobkyní provedena a již ji nelze opravit. Rozhodnutí žalovaného by proto mělo být zrušeno pro nepřezkoumatelnost.

[3] Městský soud v Praze v záhlaví uvedeným rozsudkem rozhodnutí žalovaného zrušil z důvodu nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Ztotožnil se s žalobkyní, že odůvodnění napadeného rozhodnutí nelze přezkoumat z důvodu chybějícího popisu relevantních podkladů, zvážení zjištěných okolností ve vztahu k otázce plnění kritérií přijatelnosti s formálními náležitostmi, i ve vztahu k přezkumu žádosti, a také chybějících úvah ve vztahu k ukončení administrace žádosti žalobkyně. V daném případě jakýkoli popis předchozího uvážení žalovaného totiž absentuje. Odůvodnění rozhodnutí neobsahuje důvody učiněného výroku, ani neobsahuje podklady, na jejichž základě žalovaný rozhodl, je prosté úvah a myšlenkových pochodů, jimiž se žalovaný při hodnocení podkladů a výkladu právních předpisů ubíral a podle nichž měl rozhodnout. Nezbytnou jeho součástí by také mělo být vypořádání se s návrhy, námitkami a vyjádřeními žalobkyně. Tyto atributy napadené rozhodnutí nemá.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalobkyně

[4] Proti tomuto rozsudku městského soudu podal žalovaný (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost. Namítl, že městský soud při hodnocení přezkoumatelnosti rozhodnutí stěžovatele vytrhává jednotlivé části rozhodnutí z kontextu. V rozhodnutí je uvedeno, jakého jednání se žalobkyně dopustila a jaké pravidlo stanovené stěžovatelem tímto jednáním bylo porušeno. Rozhodnutí dále vysvětluje, proč nelze stav způsobený žalobkyní v žádosti o podporu již napravit. Zároveň je sděleno, v jakém dokumentu je uvedené pravidlo obsaženo, a z jakého podkladu tedy stěžovatel při rozhodování vycházel.

[5] K závěru městského soudu, že důvodem nepřezkoumatelnosti rozhodnutí stěžovatele je rovněž to, že jeho obsahem není ani zmínka o schválení předběžné žádosti o podporu a není v něm uvedené datum podání žádosti o podporu a na co byla podpora požadována, stěžovatel uvedl, že datum podání žádosti o podporu v jeho rozhodnutí uvedeno je. Kromě data jejího podání byla žádost o podporu v rozhodnutí stěžovatele identifikována svým registračním číslem, pod kterým je vedena v MS 2014+. Žádost o podporu je tak zcela jednoznačně identifikována a stěžovateli není vůbec zřejmé, proč by mělo být nutné dále uvádět, na co byla dotace touto žádostí požadována, resp. jak by to přispělo k přezkoumatelnosti jeho rozhodnutí. Předmět řízení byl v napadeném rozhodnutí vymezen zcela jednoznačně, nezaměnitelným způsobem, a to i pro žalobkyni. Popis toho, na jaký účel byla dotace požadována, by nic dalšího v tomto směru nepřinesl. Požadavek na uvedení účelu, na který byla dotace požadována, v napadeném rozhodnutí jde nad zákonný rámec požadavků kladených na správní rozhodnutí.

[6] Ohledně předběžné žádosti o podporu pak stěžovatel uvádí, že tzv. předběžná žádost o podporu nebyla vůbec podána, a tedy ani nemohla být v napadeném rozhodnutí nijak zmíněna. Stěžovateli není z napadeného rozsudku zřejmé, jak soud k závěru o nutnosti uvádět cokoli o předběžné žádosti o podporu dospěl.

[7] Stěžovatel popsal, jakým způsobem jsou podávány žádosti o podporu, a namítl, že žalobkyně dobře věděla, k jaké výzvě žádost podala. Ze strany žalobkyně se jedná pouze o účelovou argumentaci vedenou snahou zrušit rozhodnutí stěžovatele, a nikoli o skutečné nepochopení tomu, co je „příslušná Výzva“. Není nutné, aby k nevyhovění žádosti

pokračování

o podporu vedlo pouze pochybení žalobce podle konkrétního ustanovení rozpočtových pravidel. Stěžovatel ve výzvě (resp. její příloze) stanovil požadavky (maximálně 2 vrácení k opravě, zákaz navyšování částky dotace), které žalobkyně porušila.

[8] Napadený rozsudek je sám nepřezkoumatelný v části týkající se argumentace ohledně zkratky MS 2014+. Městský soud opakovaně uvedl, že tuto zkratku a pojem depeše zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, nezná. Zřejmě se však jedná o opomenutí jiné existující zákonné úpravy, zákona č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, jehož § 17e stanoví, že monitorovací systém se mj. používá k vyhlášení výzev, podávání žádostí o dotace, podávání změnových hlášení a dalších obdobných dokumentů. V souladu s tím slouží informační systém k doručování rozhodnutí v řízení o poskytnutí dotace, jakož i dalších dokumentů, které se doručují žadateli. Stěžovatel i žalobkyně tak uvedený systém musí v souladu se zákonem používat, a to k vyhlášení příslušné výzvy, k podání žádosti o podporu a k administraci celého projektu. Systém je jim proto znám, včetně funkcionalit, tj. depeší. V průvodním dopise ze dne 12. 8. 2020, č. j. MPO 539087/20/61010/61000, který stěžovatel doručil městskému soudu spolu s vyjádřením k žalobě, se uvádí, že jednotlivé dokumenty ze správního spisu jsou evidovány v elektronické podobě v informačním systému operačního programu. Soud tak obdržel upozornění, že se jedná o výtisk těchto listin (nebo v případě žádosti o podporu, či žádosti o změnu o jejich tiskovou sestavu, neboť k jejich samotnému vytvoření dochází v souladu se zákonem právě v MS 2014+). Pokud městský soud nevěděl, o jaký informační systém jde, mohl se kdykoliv na tuto informaci stěžovatele dotázat. Pokud rozhodnutí stěžovatele neosvětlovalo zkratku MS 2014+, takový požadavek jde nad rámec požadavků kladených na správní rozhodnutí a nejedná se o nedostatek odůvodnění, který by mohl způsobit nesrozumitelnost rozhodnutí ve vztahu k žalobkyni. Není zřejmé, proč by mělo správním rozhodnutí vysvětlovat užití informačního systému, které ukládá přímo zákon.

[9] Žalobkyně ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že stěžovatel se v kasační stížnosti dopouští toho, co vytýká soudu - vytrhává jednotlivé části odůvodnění z kontextu. Ačkoliv městský soud v odůvodnění rozsudku komplexně a přesvědčivě odůvodnil své závěry o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí stěžovatele, stěžovatel si vybral pouze dílčí výtky městského soudu týkající se schválení předběžné žádosti o podporu a označení výzvy VII. Stěžovatel zjevně není srozuměn s nároky, které jsou na rozhodnutí vydávané orgány veřejné správy kladeny právním řádem. Stěžovatel totiž zastává názor, že byť některé pojmy užití v rozhodnutí nebyly užity přesně, žalobkyni jako adresátovi rozhodnutí muselo být zřejmé, co je jimi myšleno. Z odůvodnění napadeného rozsudku však vyplývá, že důvodem pro zrušení rozhodnutí stěžovatele je právě absence úvah a hodnocení zjištěných skutečností vedoucí k závěru o porušení pravidel žalobkyní, které mohlo způsobit zamítnutí její žádosti o poskytnutí dotace. Sám stěžovatel mimoděk připouští, že tyto úvahy v rozhodnutí absentovaly, neboť je prezentuje teprve nyní v kasační stížnosti.

[10] Ke stěžovatelem vytýkané nepřezkoumatelnosti rozsudku v části odůvodnění týkající se užití zkratk „MS 2014+“ a „depeše“ žalobkyně uvedla, že městský soud neuvádí, že by stěžovatel nemohl předmětný systém využít, nýbrž že správní spis neobsahoval doručenkou listin adresovanou žalobkyni v tomto systému. To však stěžovatel

nepopírá, když teprve v kasační stížnosti avizuje založení úplné sestavy „depeší“ do soudního spisu. Nedostatky ve vysvětlení pojmů „depeše“ a „MS 2014+“ nebyly zásadním důvodem pro zrušení rozhodnutí stěžovatele.

III. Posouzení kasační stížnosti

[11] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a za stěžovatele v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. jedná zaměstnankyně s vysokoškolským právnickým vzděláním. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti dle § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[12] Kasační stížnost není důvodná.

[13] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozsudku městského soudu, kterou stěžovatel spatřoval v argumentaci městského soudu ohledně zkratky MS 2014+. Pokud by tato námitka byla důvodná, již tato okolnost samotná by musela vést ke zrušení napadeného rozsudku.

[14] Za nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů jsou považována zejména taková rozhodnutí soudu, u nichž není z odůvodnění zřejmé, jakými úvahami se soud řídil při hodnocení skutkových i právních otázek a jakým způsobem se vyrovnal s argumenty účastníků (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52). Soudy však nemají povinnost reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit. Jejich úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19). Podstatné je, aby se správní soud ve svém rozhodnutí vypořádal se všemi stěžejními námitkami účastníka řízení, což může v některých případech konzumovat i vypořádání některých dílčích a souvisejících námitek (rozsudek NSS ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013-33).

[15] Nejvyšší správní soud konstatuje, že v tomto ohledu nelze považovat napadený rozsudek městského soudu za nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů či pro nesrozumitelnost. Městský soud totiž v bodu 43 kasační stížností napadeného rozsudku uvedl, že vyjádření žalovaného o tom, že nesplnění kritéria přijatelnosti a formální náležitosti žádosti bylo žalobkyni oznámeno prostřednictvím informačního systému MS 2014+ dne 19. 2. 2020 nemůže ověřit, neboť správní spis neobsahuje žádnou doručenkou o seznámení žalobkyně s listinami v něm uvedenými a současně rozhodnutí stěžovatele zkratku MS 2014+ neosvětluje a citovanou zkratku nezná ani zákonná úprava zákona o rozpočtových pravidlech. V bodu 49 rozsudku městský soud dále uvedl, že zákon o rozpočtových pravidlech nezná pojem depeše. Tyto závěry městského soudu jsou formulované přehledně, srozumitelně a vyplývá z nich, na základě čeho k nim městský soud dospěl, a tudíž nejsou nepřezkoumatelné. Pokud stěžovatel poukazuje na existenci monitorovacího systému a jeho funkci, tyto závěry městského soudu to nijak nevyvrací. Ani zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, na který stěžovatel poukazuje, nezmiňuje pojmy MS2014+ a depeše.

pokračování

[16] Nejvyšší správní soud se dále zabýval argumentací stěžovatele, kterou brojil proti závěru městského soudu, že je rozhodnutí stěžovatele stiženo vadou nepřezkoumatelnosti.

[17] K náležitostem odůvodnění správních rozhodnutí se Nejvyšší správní soud již mnohokrát vyslovil ve své judikatuře. Poukázat lze např. na rozsudek ze dne 13. 6. 2007, č. j. 5 Afs 115/2006-91, v němž zdejší soud konstatoval, že „[o]bsahem odůvodnění rozhodnutí je především rozbor a zhodnocení podkladů rozhodnutí, správní orgán musí uvést, jakými úvahami se při jejich hodnocení řídil, dále jakými úvahami se řídil při výkladu právních předpisů a jejich jednotlivých ustanovení, jakož i to, proč byly aplikovány způsobem, který vedl k výslednému rozhodnutí.“ V odstavci 18. rozsudku ze dne 30. 7. 2013, č. j. 4 As 76/2013-21, pak Nejvyšší správní soud uvedl, že „podle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, musí správní orgán v odůvodnění uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se vypořádával s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Smyslem a účelem odůvodnění je ozřejmit, proč správní orgán rozhodl, jak rozhodl, neboť jen tak lze ověřit, že důvody rozhodnutí jsou v souladu s právem a nejsou založeny na libovůli (srov. náleze Ústavního soudu ze dne 6. 3. 1997, sp. zn. III. ÚS 271/96, č. 24/1997 Sb. ÚS).“

[18] Stěžovatel v odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí uvedl, že „správní orgán zhodnotil veškeré relevantní podklady, zvážil všechny zjištěné okolnosti a skutečnosti týkající se vedeného správního řízení a dospěl k závěru, že výše uvedená žádost o poskytnutí dotace je nevyhovující. Žádost nesplnila kritéria přijatelnosti a formální náležitosti. Tato skutečnost Vám byla oznámena prostřednictvím informačního systému MS 2014+ dne 19. 2. 2020. Dne 4. 3. 2020 jste podali žádost o přezkum. Vzhledem ke skutečnosti, že Vaše žádost o přezkum byla shledána nedůvodnou, Vám Řídící orgán oznamuje, že ukončuje administraci Vaší shora označené žádosti. Hlavní důvody, pro které nebylo Vaší žádosti o podporu vyhověno: 1. Žadatel v rámci druhé opravy Žádosti o podporu navýšil částku dotace, což je v rozporu s dokumentem Pravidla pro žadatele a příjemce z OP PIK - obecná část, č. j.: MPO 94483/19/61010/61000, s platností ode dne 19. 12. 2019. Uvedený dokument na str. 51 uvádí, že po schválení Předběžné žádosti o podporu a podání Žádosti o podporu nelze částku dotace navýšit. 2. Jelikož se jednalo o druhou (tj. poslední opravu, kterou příslušná Výzva umožňuje), nebyla již další oprava Žádosti o podporu možná. Vzhledem k výše uvedenému nebylo Žádosti o přezkum vyhověno. Z těchto důvodů správní orgán rozhodl, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.“

[19] Nejvyšší správní soud neshledal důvodnou námitku stěžovatele, že městský soud vytrhává jednotlivé části rozhodnutí žalovaného z kontextu, neboť městský soud sice hodnotil rozhodnutí žalovaného z hlediska jeho přezkoumatelnosti po částech, zároveň jej však vyhodnotil z téhož hlediska jako celek. Nejvyšší správní soud v této souvislosti konstatuje, že tento postup přezkumu rozhodnutí žalovaného zvolený městským soudem považuje v posuzované věci za vhodný z hlediska srozumitelnosti a přehlednosti.

[20] Stěžovateli lze přisvědčit potud, že v jeho rozhodnutí jsou uvedeny důvody, pro které nevyhověl žádosti žalobkyně o podporu (navýšení částky dotace v rozporu s Pravidly a nemožnost provedení opakované opravy navýšené částky dotace). Uvedení těchto důvodů však neznamená, že neobstojí důvody nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného zmíněné městským soudem, tj. že z rozhodnutí žalovaného nelze seznat, které

relevantní podklady žalovaný hodnotil, které okolnosti a skutečnosti zjistil ve správním řízení, v čem konkrétně žádost o podporu nesplnila kritéria přijatelnosti a v čem byly formální náležitosti žádosti o podporu vadné. Uvedené důvody nepřezkoumatelnosti svého rozhodnutí stěžovatel v kasační stížnosti ani nezpochybnil. Z níže uvedeného dále vyplývá, že obстоjí rovněž další, stěžovatelem v kasační stížnosti zpochybněné důvody, které městský soud vedly ke zrušení rozhodnutí žalovaného pro nepřezkoumatelnost.

[21] Nejvyšší správní soud v návaznosti na výše uvedené konstatuje, že rozhodnutí správního orgánu (žalovaného) by mělo obstát samo o sobě, tj. měly by v něm být alespoň stručně uvedeny podklady, zjištěné skutečnosti, jejich hodnocení a úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení důkazů a výkladu právních předpisů, podle kterých rozhodl, a závěry, na základě nichž rozhodnutí vydal. V souladu s požadavky na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů není, pokud je třeba obsah rozhodnutí interpretovat či jinak vyjasňovat pomocí obsahu správního spisu. V posuzované věci není v rozhodnutí stěžovatele uvedeno, z čeho vyplývá jeho závěr, že žádost žalobkyně nesplnila kritéria přijatelnosti a formální náležitosti a z jakých důvodů byla žádost žalobkyně o přezkum shledána nedůvodnou.

[22] Jedním z důvodů, který městský soud vedl k závěru o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného (bod 46 napadeného rozsudku) je, že žalovaný se nezmiňuje o schválení předběžné žádosti o podporu ani o tom, kdy podala žalobkyně žádost o podporu. Skutečnost, že rozhodnutí stěžovatele nezmiňuje schválení předběžné žádosti o podporu, stěžovatel v kasační stížnosti nezpochybnil. Namítl v této souvislosti pouze to, že datum podání žádosti o podporu je v jeho rozhodnutí uvedené na třetím řádku. Z obsahu rozhodnutí žalovaného Nejvyšší správní soud zjistil, že na tomto místě je uvedeno, že stěžovatel rozhodl v řízení o poskytnutí dotace zahájeném dne 14. 1. 2020. Nejvyšší správní soud si je vědom toho, že datum zahájení řízení a datum podání žádosti o podporu by mělo být v naprosté většině případů stejné, neboť Pravidla v bodu 1. zvláštní části stanoví způsob podání žádosti o podporu formou elektronických formulářů, kterou jsou k dispozici v internetové aplikaci ISKP14+. To však neznamená, že nemohou nastat případy, kdy se datum zahájení řízení a datum podání žádosti o podporu budou od sebe lišit např. v důsledku nedodržení této formy podání, nebo závad v elektronických systémech, a proto nelze bez dalšího tato data považovat za totožné a je třeba mezi nimi rozlišovat. Závěr městského soudu, že rozhodnutí žalovaného nezmiňuje, kdy podala žalobkyně žádost o podporu, je tudíž správný.

[23] Stěžovatel rovněž namítl, že žádost o podporu byla jednoznačně identifikována svým registračním číslem, a nebylo proto nutné uvádět, na co byla dotace požadována. Z rozhodnutí žalovaného je vskutku zřejmé, o jaké žádosti bylo rozhodováno, neboť v němž byla specifikována svým registračním číslem. To, že je z rozhodnutí stěžovatele zřejmý jeho předmět, však nevyvrací další výše uvedené důvody, pro které je rozhodnutí stěžovatele nepřezkoumatelné. Nejvyšší správní soud dodává, že uvedení konkrétního účelu žádosti by přispělo k přehlednosti, přesnosti a tudíž i přesvědčivosti rozhodnutí žalovaného.

[24] Stěžovatel dále argumentoval tím, že tzv. předběžná žádost o podporu nebyla vůbec podána, a tedy ani nemohla být v napadeném rozhodnutí nijak zmíněna. K tomu Nejvyšší

pokračování

správní soud v první řadě uvádí, že stěžovatel ve svém rozhodnutí výslovně uvedl, že „*po schválení Předběžné žádosti o podporu a podání žádosti o podporu nelze částku dotace navýšit.*“ Stěžovatel tedy na předběžné schválení žádosti výslovně poukázal, avšak neuvedl v této souvislosti již nic dalšího. Městský soud proto nepochybil, když konstatoval, že stěžovatel se o schválení předběžné žádosti o podporu nezmiňuje. Na základě výše uvedeného Nejvyšší správní soud nepřisvědčil stěžovateli ani v tom, že z napadeného rozsudku není zřejmé, jak soud k závěru o nutnosti uvádět cokoli o předběžné žádosti o podporu dospěl.

[25] Důvodná není ani námitka stěžovatele, v níž zpochybňuje závěr městského soudu ohledně nekonkrétnosti výzvy, na kterou je odkazováno v rozhodnutí stěžovatele. Z obsahu rozhodnutí žalovaného totiž vsutku není jasné, o jakou výzvu se jednalo, neboť tato výzva není specifikována svým obsahem, datem či číslem jednací. Obsah rozhodnutí by měl obstát sám o sobě a není na místě jej dovozovat či jakkoli doplňovat z obsahu správního spisu. Obsah výzvy, na kterou stěžovatel poukazuje a případná znalost žalobkyně ohledně této výzvy, nic nemění na tom, že z rozhodnutí žalovaného není zřejmé, o jakou výzvu se jedná.

[26] Nejvyšší správní soud rovněž nepřisvědčil závěru stěžovatele, že posouzení údajné nepřezkoumatelnosti jeho rozhodnutí městským soudem je velmi jednostranné a bylo provedeno na základě nesprávně zjištěných a posouzených skutečností. Městský soud totiž uvedl přehledně a srozumitelně konkrétní důvody, pro které shledal rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné, a stěžovatel tyto důvody v kasační stížnosti nevyvrátil.

[27] Závěrem kasační stížnosti stěžovatel brojil proti výtce městského soudu, že rozhodnutí stěžovatele neosvětlovalo zkratku MS 2014+. Stěžovateli lze přisvědčit potud, že neosvětlení této zkratky nepředstavuje nedostatek odůvodnění, který by mohl sám o sobě způsobit nesrozumitelnost jeho rozhodnutí. Žalobkyni je existence tohoto systému nepochybně známa, již proto, že v žalobě poukazuje na výpis z tohoto systému. To však nic nemění na správnosti závěru městského soudu o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného, který je založený na jiných nedostatcích rozhodnutí žalovaného. Neosvětlení zkratky MS 2014+ městský soud zmínil toliko pro úplnost. Nejvyšší správní soud v návaznosti na výše uvedené uzavírá, že se závěrem městského soudu o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného se ztotožňuje.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[28] Nejvyšší správní soud shledal nedůvodnými stěžovatelem uplatněné námitky. Nejvyšší správní soud tedy dle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. kasační stížnost zamítl.

[29] O nákladech řízení o kasační stížnosti pak Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Procesně úspěšná žalobkyně má právo na náhradu odměny právního zástupce za jeden úkon právní služby (vyjádření ke kasační stížnosti ze dne 3. 8. 2022) podle § 11 odst. 1 písm. d) a § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 3.100 Kč a náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb.). Zástupce žalobkyně doložil, že je plátcem DPH, proto se odměna a náhrada hotových výdajů zvyšují o částku odpovídající této dani, tj. o 21 %. Celkově tedy je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni na nákladech řízení o kasační

stížnosti 4.114 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobkyně.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. října 2022

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu